

Град Београд је изабрао извођача за реконструкцију споменика кнезу Михаилу. На тендеру је победила компанија „Гранит Лијешће“ из Сремске Митровице, каже за Спутњик заменик градоначелника Горан Весић.

Он додаје да је у току процедура која претходи потписивању уговора, које се очекује током следеће недеље.

„Чим уговор буде потписан почеће извођење; вредност уговора је 3,7 милиона, нето, а рок за завршетак радова на обнови споменика је 60 дана“, каже Весић за Спутњик и додаје да је реч о рестаурацији и чишћењу споменика, који се неће померати са постамента.

Дакле, за разлику од Победника, кнез Михаило и његов вранац остају на свом месту, а Београђани и гости града имаће прилику да виде како мањи, али ништа мање значајан споменик добија ново рухо.

Уметничка радионица „Гранит Лијешће“ је кућа која већ годинама обнавља и штити споменике. Прошле године обновили су споменик српском војнику у Краљеву, висок 16 метара. Радионица је обновила и осматрачницу са Кајмакчалана у Пионирском парку и споменик војводи Степи у Чачку.

Круцијални споменик

Радове ће и овога пута водити Ристо Михаић, дипломирани вајар и лиценцирани конзерватор и рестауратор скулптура, иначе запослен у Народном музеју у Београду. Он за Спутњик каже да је реч је о компликованој интервенцији, јер је дело италијанског вајара Енрика Пација последњи пут конзервирано пре пуне 34 године, али да је то огроман изазов.

„Толики да сам два дана размишљао да ли уопште да прихватим посао. Имам доста искуства у надзору радова и као неко ко даје савете и неко ко ради. Размишљао сам доста, јер је то по мени круцијалан споменик, од изузетног је значаја, налази се на најзначајнијем месту. Аутор је значајан, иако је у то време било и јачих, он је стицајем околности дошао и показао се као добар. Мислим да је ово његово најбоље дело“, каже Мухић.

Откривање споменика кнезу Михаилу - литографија

Мухићев тим радиће и на рељефима и постаменту, за које је нацрте урадио српски архитекта Константин Јовановић.

Споменик кнезу Михаилу је непокретно културно добро, као споменик културе од великог значаја. Одливан је у Минхену 1879. године у радионици Фердинанда фон Милера. Свечано откривање уприличено је на Светог Николу, крсну славу Обреновића

1882. године.

Видимо се код коња

Заблистаће и коњ кнеза Михаила, по коме је споменик и познат, као место састајања многих који се налазе управо „код коња“. Као модел за ову фигуру послужио је вранац кога је кнез добио враћајући се са свадбеног путовања из Румуније 1867. године.

[Након 91 године, Београд остаје без овог симбола „Победника”](#)